

de medicinste Undersøgelser, der ere foretagne, og de Underretninger, han har faaet, maa det anses for høist tvivlsomt. Det er jo en Selvfølge, at de ærede Medlemmer, som nære den Anskuelse, at den ondartede Lungesyge aldrig har været tilstede her i Landet, maa anse det nedlagte Forbud for ulovligt og selvsølgelig ogsaa Forskættelsen deraf for ulovlig; men det følger ligeledes deraf, at de maa anse enhver Foranstaltning, som Regjeringen har truffet for at hæve Sygdommen og forhindre dens Udbredelse i Landet, for unyttig og ubeføiet og, da disse Foranstaltninger unegtelig tilføre Landet i visse Henseender ikke ubetydelige Ulemper, tillige anse dem for skadelige. Men det maa dog vel indrømmes, at ingen Regjering vilde under de Forhold, under hvilke vi have befundet os, og i en Sag af denne Natur kunne se bort fra den Bedømmelse af Forholdene, som blev gjort gjældende af vore veterinære Autoriteter, og som blev støttet af den Opfattelse af Forholdene, som fremsattes af alle de udenlandske Veterinærer, som vi have havt Leilighed til at spørge, deriblandt af den svenske Veterinær, der var her, Professor Lindquist, der paa sin Regjerings Vegne førte Tilsyn med Fremgangsmaaden. Det er mig bekendt, at en enkelt eller et Par — jeg tør ikke sige hvilket — en enkelt eller et Par Dyr læger, der ialtfald i den videnskabelige Verden, tror jeg, ikke have noget specielt Navn, have været af en anden Anskuelse. Jeg hører nu ogsaa, at en Docent ved Veterinær- og Landbohøjskolen, Professor Stocfleth, har havt en anden Mening og delt Anskuelse med disse to Herrer Dyr læger. Det har jeg ikke vidst tidligere. Om det har været paa en Tid, da han ikke gennem Belærelse, naar han fik Leilighed til at iagttage Sygdommen under dens nuværende Form, kunde have forandret sin Mening, tør jeg ikke sige — en meget dygtig Mand var han ganske vist —, men det tør jeg sige, at paa det Tidspunkt, jeg taler om, vare de veterinære Autoriteter af den Opfattelse, at det var den ondartede Lungesyge, der var tilstede, og det i den Grad, at jeg vilde have anset det aldeles umuligt for nogen Regjering at adoptere en Erfaring, der gik i modsat Retning. Men som sagt desuagtet eksisterede der dengang Jolt — og deres Antal synes at være tiltaget — som tiltraadte disse to Herrer Dyr lægers og — hvis man kan sige det — Professor Stocfleths modfattede Anskuelse. Mellem dem og Regjeringen kan der ikke været Tale om at tilveiebringe nogen Forstaaelse, fordi vore Udgangspunkter ere saa aldeles forskjellige, at en Overveelse af Sagen og en Diskussion derom ikke kan lede til Andet,

end at enhver beholder sin Mening. Jeg har forresten for Dieblisset ingen Forestilling om, hvor mange eller hvor faa Medlemmer her i Thinget der virkelig ere af den Anskuelse, at vi ikke have havt Lungesyge her i Landet; men at der eksisterer flere Medlemmer, som have eller tidligere engang have havt den Forestilling, har jeg bemærket. Der er imidlertid andre Medlemmer her i Thinget, som ikke negte Lovligheden af det Forbud, der er nedlagt, og som heller ikke benegte det, som det forekommer mig; saa klart bevisste Faktum, at den ondartede Lungesyge var indført her til Landet fra Sverige. Med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal opfaste det ærede Medlem ogsaa en hel Del Tvivl, der, efterhaanden som han talte, syntes mig at antage Sifferhedens Karakter, Tvivl, der jo naturligvis ogsaa bleve afgjorte i Disfavor af den danske Regjering og Danmark. Det ærede Medlem gjennemgik de forskjellige Tilfælde, hvor den ondartede Lungesyge var optraadt her i Landet. Han havde nu forskaffet sig nye Oplysninger, der kunde være stilkede til at stille Sagen tvivlsom. Jeg skal ikke komme ind paa disse Detailspørgsmaal paa et Tidspunkt, hvor Erindringen om, hvad der dengang foregik, ikke er saa nærværende. Kun Et skal jeg anføre som det for mig mest iønskedende Tegn paa, at Sygdommen virkelig var indført her i Landet, og det forekommer mig at fremtræde med uimodstaaelig Vished. Det er det Tilfælde, som indtraf i Holbæk. Der blev dertil indført et Antal af nogle og tyve Kreaturer, som isørveien havde været opstaldede i Halmstad. Jeg kan ikke opgive Dagtal, thi jeg har ikke gjenne-gaaet Sagen paany, men kort Tid efter var det, at der opdagedes Sygdom blandt det indførte Kvæg, og efter saa Dages Forløb blev hele Besætningen nedslaaet og derefter undersøgt. Resultatet af disse Undersøgelser var det, saa Meget kan jeg huske — at af de ca. 40 Kreaturer, hvoraf Besætningen bestod, var der fem, som lede af ondartet Lungesyge og 11 af Tuberkler. Der var kun saa af de 20 svenske, der ikke vare syge, medens der ikke var noget Tegn til Sygdom hos de danske Kreaturer. Det forekommer mig dog virkelig, at man ikke kan finde klarere Bevis for, at den ondartede Lungesyge dengang idetmindste var indført fra Sverige. Naar nu dertil kommer, at alle Veterinærerne, det vil sige alle de, jeg havde at holde mig til, de overordnede Veterinærmyndigheder, udtalte Domme, som gik i den Retning, at den ondartede Lungesyge var indført hertil fra Sverige, begriber jeg godt, at den almindelige Mening dengang var den, at det forholdt sig saaledes, og jeg tror, der var meget Saa,